

ת"פ (רחובות) 24946-10-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24946-10-21 מדינת ישראל נ' יפרח ת"פ 14911-03-22 מדינת ישראל נ' יפרח ת"פ
53152-08-22 מדינת ישראל נ' יפרח

לפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, במיוחס לו בשלושה כתבי האישום בתיקים בכותרת.
2. עפ"י הסדר דיוני בין הצדדים, תוקנו כתבי האישום, הנאשם הודה במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים והורשע. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה עונשית, אך הוסכם, כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות המבחן, לרבות לשאלת ההרשעה.

כתבי האישום המתוקנים:

ת"פ 24946-10-21:

3. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של ניסיון תקיפה סתם, לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק" או "חוק העונשין"), בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק.
4. על פי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, גר הנאשם עם אימו, המתלוננת, ועם אחיו, בהם קטין כבן 17, בדירה בקריית עקרון. ביום 17.11.20, בסמוך לשעה 02:39, שוחרר הנאשם על ידי קצין משטרה בתנאים הבאים: א. לא להיכנס לבית המתלוננת לתקופה של 3 ימים; ב. לא ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם המתלוננת לתקופה של 3 ימים.
5. באותו יום, בסמוך לשעה 10:45, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, נטל את מכשיר ה"סוני" בכוונה לקחת אותו עמו, אז המתלוננת אמרה לו כי יעזוב את המכשיר וישאיר אותו בבית. בנסיבות אלו, תפסו השניים את המכשיר, כשכל צד משך את המכשיר אליו. בהמשך

למתואר, דחף הנאשם את המתלוננת ויצא מהבית עם המכשיר. המתלוננת התקשרה למשטרה ומששמע זאת הנאשם, חזר חזרה על עקבותיו והחל לרוץ לעבר המתלוננת. בתגובה, ברח המתלוננת וניסתה להתרחק מהנאשם, אולם הלה המשיך לרדוף אחריה. באותן נסיבות, הגיע אחיו הקטין של הנאשם ועמד בין המתלוננת לנאשם, כדי למנוע מהנאשם להתקרב למתלוננת. אז, תפס אותו הנאשם עם שתי ידיו, הרימו והפילו על הרצפה. באותן נסיבות, שכן שהגיע למקום וזהותו אינה ידועה למאשימה הרחיק את הנאשם מהמקום. במעשיו אלו, הפר הנאשם הוראה שניתנה כשורה מאת אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין, תקף את המתלוננת ואת אחיו שלא כדין וללא הסכמתם וניסה לתקוף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה.

ת"פ 14911-03-22:

6. הנאשם הורשע על יסוד להודאתו, לפי כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

7. עפ"י כתב האישום המתוקן, ביום 10.07.21 בשעה 20:50, הגיע הנאשם לבית אמו, המתלוננת, ודפק על הדלת. משנכנס הנאשם אל הבית, יצאה האם אל חדר המדרגות והנאשם הלך בעקבותיה והביע את רצונו לחזור לגור עמה בבית. באותן נסיבות, עם סירובה של אמו בעט בה הנאשם פעמיים וגרם להמטומה ברגלה הימנית. בהמשך למתואר, חזר הנאשם לבית לקח סכין וחתך לעצמו את הזרוע בכוונה לפגוע בעצמו. במעשיו אלו, תקף הנאשם את אמו שלא כדין וגרם לה חבלה של ממש.

ת"פ 53152-08-22:

8. הנאשם הורשע על יסוד להודאתו, לפי כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

9. עפ"י כתב האישום המתוקן, ביום 13.11.21 בשעה 14:56, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין אמו, המתלוננת, בבית. בהמשך לכך דחף הנאשם את אמו מחוץ לבית ועזב את המקום. במעשיו אלו, תקף הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה ושלא כדין.

תסקירי שירות המבחן:

10. בהמשך להסכמת הצדדים, נשלח הנאשם למתן תסקיר שירות המבחן.

11. בהודעה שהתקבלה משירות המבחן, ביום 03.12.22, נמסר כי ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם לא צלחו, וכי לאחר שנוצר קשר עימו בעזרת הסניגור, לא התייצב הנאשם לפגישה אשר תואמה עבורו.

12. בדיון שהתקיים ביום 04.01.23, לאחר שהודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ב - ת"פ 14911-03-22 וביקש לצרף אותו, ולאחר שנשמעו טיעוני ב"כ הנאשם, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב עפ"י זימון שירות המבחן.

13. עפ"י הודעה שנתקבלה משירות המבחן, ביום 16.04.23, תואמה פגישה נוספת עם

הנאשם, אך הלה שוב לא התייצב.

14. בדיון שהתקיים ביום 10.05.23, לאחר שהודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בת"פ 53152-08-22 וצירף אותו, נשלח בשלישית להיפגש עם גורמי שירות המבחן.

15. בהמשך לאמור, הוגשו בעניינו של הנאשם שלושה תסקירים;

תסקיר מיום 20.09.23:

16. עפ"י התסקיר, הנאשם כבן 22, רווק, מתגורר כשנה עם שותף, בדירה שכורה בבאר שבע. עובד כטבח במסעדה.

17. הנאשם בן בכור ולו שני אחים בגילאי 16-19, אמו בת 52, מתגוררת בקרית עקרון ועובדת בהוסטל. אביו נפטר לפני כ-12 שנים, לאחר התמודדות עם התמכרות לסמים ולהימורים עד אשר שלח יד בנפשו בהיותו בן 45.

18. הנאשם תיאר קשר קרוב ועמוק עם אביו וכן שיתף כי נחשף להתנהגויות אלימות של אביו כלפי אמו. כן מסר הנאשם כי לאחר פטירת אביו, התקשתה אמו להציב לו ולאחיו גבולות, וסבלה ממצב נפשי מורכב, ולכן ברוב שנות ילדותו טופלו הוא ואחיו ע"י סבתו ודודותיו.

19. לפי התרשמות שירות המבחן, על רקע הנסיבות האמורות, החל הנאשם לפתח קשיי התנהגויות כולל התקפי זעם, בעטיין טופל גם פסיכיאטרית. הנאשם שולב בפנימיות עד גיל 15, ואחר שב להתגורר עם אמו. בכיתה יב' נשר מהלימודים. הנאשם תיאר, כי חזרתו לבית אימו הייתה מורכבת עבור שניהם וכללה קונפליקטים רבים.

20. מסקירת עברו התעסוקתי עולה, כי הנאשם החל לעבוד בגיל 16 במסעדה בתל אביב כטבח, בגיל 18 שכר דירה למשך כשנה וחצי ברמת גן ובעקבות משבר נגיף הקורונה נאלץ לחזור לגור בבית אמו. הנאשם מסר, כי בסמוך לתקופה זו אמו הפסיקה לעבוד ומצבה הנפשי הידרדר, ועל כן ובשל ריבוי פניות של האם למשטרה החליט הנאשם להתרחק ועבר להתגורר בבאר שבע ולעבוד שם כטבח. לדברי הנאשם, בזכות המעבר לבאר שבע והמרחק מאימו, הפך רגוע יותר.

21. ביחס למצבו הנפשי מסר הנאשם, כי הוא נוטל ריטלין במרשם רפואי, וסיפר כי הוא מעוניין ללמוד להשתלב בלימודים.

22. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בהתייחס לשימוש בסמים, מסר הנאשם כי החל לצרוך קנאביס מגיל 14 והשימוש סייע לו בהתמודדות רגשית ופיזית. הנאשם לא הגיע למסירת בדיקת שתן כפי שהתבקש משירות המבחן.

23. הנאשם הביע צער על התנהגותו האלימה כלפי אמו. כן, ציין כי מאז עבר להתגורר בבאר שבע חל שיפור ביחסיו עם אמו, כי הם שומרים על קשר טלפוני יומיומי, וכי הוא נמנע מלהגיע לביתה מתוך הבנה שהמרחק ביניהם מסייע בשמירה על קשר יציב.

24. ביחס להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, עפ"י התרשמות שירות המבחן, הנאשם מתמודד עם תחושה של בדידות וצורך הישרדותי לקיומו, עם זאת השתלב תעסוקתית ודואג

לפרנסתו. הערכת שירות המבחן היא, כי במצבים שבהם חש הנאשם חסר אונים, מתקשה הוא להפעיל שיקול דעת ונוטה לפעול בתוקפנות. כן, התרשם שירות המבחן מאפשרות להתמכרות לסם מסוג קנאביס.

25. מבחינת גורמי הסיכון, נשקלו הבעת רצונו של הנאשם לשתף פעולה עם גורמי המקצוע, הבנתו כי נהג בצורה אלימה כלפי אמו ורצונו לערוך שינוי בהתנהגותו, העדר הרשעות קודמות והתמדתו במישור התעסוקתי. ביחס לגורמי הסיכון, נשקלו נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות המורכבות, היעדר גורמי תמיכה, הקשר המורכב עם אמו, הרקע הנפשי של הנאשם, צריכה הסמים על ידו והקושי לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אי התייצבות לפגישת ואי הצגת מסמכים נדרשים, ובנוסף דפוסי התנהגותו האימפולסיביים והאלימים של הנאשם.

26. בסופו של דבר, המליץ שירות המבחן על דחיית מועד הטיועונים לעונש למשך מספר חודשים, לצורך בניית תכנית טיפולית התואמת את צרכיו של נאשם ולבחון השתלבותו בה.

תסקיר מיום 25.01.24:

27. לאור המלצת שירות המבחן ובהסכמת הצדדים, נדחה הדיון בעניינו של הנאשם ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר משלים בעניינו.

28. מהתסקיר שהוגש ביום 25.01.24, עולה כי במהלך תקופת הדחיה יצר שירות המבחן קשר עם אמו של הנאשם, אשר תיארה את הנאשם כמי שנוטה להתפרצויות זעם מגיל צעיר, בעיקר מולה ומול אחיו. יחד עם זאת, הוא מצליח לשלוט בכעסיו במקומות עבודה ומול חבריו. האם סיפרה, כי בתקופה בה התפרצה מגפת הקורונה, הנאשם לא עבד באופן רציף והתגורר בביתה. לדבריה, במצבים שבהם התווכחו, נהג הנאשם להגיב באלימות ובשל כך היא נאלצה לפנות למשטרה ולבקש סיוע. כן, מסרה האם כי לאחר שעבר להתגורר בבאר שבע חל שיפור בהתנהגותו, הוא עובד ומתפרנס באופן עצמאי, כאשר ישנה ביניהם הבנה הדדית שאינם יכולים לגור יחד.

29. במהלך תקופת הדחיה, פרצה מלחמת "חרבות ברזל", והנאשם שיתף את שירות המבחן כי שלושה מחבריו נרצחו. לדבריו, על רקע המלחמה חשש להישאר במגורים בבאר שבע, ולכן התגורר כחודש בבית אמו ומדי יום התנדב בהכנת אוכל לחיילים. לאחר מכן, שב להתגורר בבאר שבע ולעבוד במסעדה.

30. הנאשם התבקש ע"י שירות המבחן לקבוע תור לאבחון פסיכיאטרי, בנוסף זומן למסור בדיקת שתן חמש פעמים, אך הגיע פעמיים בלבד והתקשה למסור דגימה.

31. נכון למועד עריכת התסקיר, לא נפתחו בעניינו של הנאשם תיקים חדשים.

32. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נזקק לסיוע מקצועי בשליטה בכעסים וכן לאבחון פסיכיאטרי ומאחר ששירות המבחן התקשה לבנות עבורו תכנית טיפולית, נתבקשה דחייה נוספת.

תסקיר מיום 02.06.24:

33. בדיון שהתקיים ביום 31.01.24, הסכימה המאשימה לפנים משורת הדין לדחייה נוספת של מועד הטיעונים לעונש. ב"כ הנאשם הדגיש את ההתקדמות הראשונית שביצע הנאשם בתקופות הדחייה, והנאשם הביע לפני בית המשפט את רצונו להשתלב בהליך טיפולי ושיקומי. בנסיבות אלו, נדחה הדיון פעם נוספת לצורך מתן תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם.
34. מהתסקיר האחרון שהוגש עולה, כי בתקופת הדחייה קיים שירות המבחן פגישה נוספת עם הנאשם. בפגישה זו, שיתף הנאשם אודות מצב נפשי מורכב של אמו ועל תקשורת טובה יותר בינו לבין אחיו. לדבריו, הינו מקפיד על קשר טלפוני עם אמו ומגיע לבקר אותה לעיתים רחוקות, למשך מספר שעות וללא שינה. הנאשם סיפר, שהפסיק לצרוך קנאביס, וכן כי נרשם ללימודי השלמת בגרויות, בכוונתו ללמוד לתואר במדעי המחשב וכן כי קבע תור לבדיקה פסיכיאטרית, אך לא הוצג מסמך סיכום רפואי לעניין זה.
35. הנאשם זומן למסירת בדיקת שתן, אך לא התייצב.
36. עבור הנאשם תואמו מספר ראיונות התאמה, במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בבאר שבע, אך הוא לא התייצב, חרף הצהרותיו החוזרות כי הוא מעוניין בטיפול וכי בכוונתו להתייצב. בהמשך לכך, נותק הקשר בינו לבין שירות המבחן.
37. שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם לשתף פעולה עם גורמי המקצוע ולהשתלב בהליך טיפולי. נמסר, כי נראה שהנאשם עסוק ביכולותיו ההישרדותיות הקשורות בתעסוקה, ניהול בית ושמירה על קשריו החברתיים והמשפחתיים הקיימים. על כן, בהעדר שיתוף פעולה נמנע שירות המבחן מליתן המלצה טיפולית ועונשית בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש:

38. ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם רישום אחד מבית משפט לנוער, וכן הוגש פרוטוקול הדיון ב - ת"פ 9179-10-18 (במ/1, במ/2), שם דובר על עבירה משנת 2018 של היזק לרכוש בזדון ונטען כי העבירה בוצעה כלפי אמו.
39. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, שהנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום מתוקנים שבכולם הוא שב ומבצע עבירות כלפי אימו, הצביעה על סמיכות הזמנים בין המקרים, עמדה על כך שאף כאשר הנאשם היה מורחק מאמו הוא לא הורתע מכך והפר את הצו וכן שבאחד המקרים הוא אף נקט באלימות כלפי אחיו הצעיר ואותו אירוע הסתיים רק בעקבות התערבות של שכן.
40. ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בהם שלמות גופה של אמו, תחושת הביטחון שלה בביתה והגנה על שמירת תוקפם של צווים והחלטות.
41. בטיעוניה, עתרה ב"כ המאשימה כי בית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לשלושת כתבי האישום בשים לב לסמיכות הזמנים ולקשר ההדוק בין שלושת כתבי האישום, וטענה כי המתחם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

42. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה למספר פסקי דין, אשר בראייתה משקפים את מדיניות הענישה הנוהגת, להם אתייחס בהמשך.

43. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה התובעת כי המאשימה שקלה את גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו, אשר חסכה את העדתה של המתלוננת וכן את חלוף הזמן. מאידך, טענה ב"כ המאשימה, כי יש ליתן משקל לעובדה שלחובת הנאשם גמר דין בגין מעשים אותם ביצע כלפי אותה המתלוננת, בסמיכות זמנים וכן את מספר ההזדמנויות הרב שניתן לנאשם ע"י בית המשפט להשתלב בהליך טיפולי ושיקומי אולם הנאשם בחר שלא לנצל ולא עבר כל טיפול משמעותי ולפיכך עפ"י התרשמות שירות המבחן קיימת מסוכנות להישנות עבירות אלימות שלא פחתה.

44. סופו של דבר, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שימצא הנאשם מתאים, לצד מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ההגנה:

45. ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה שתחילתו במאסר על תנאי, וטען כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בעניינו בענישה צופה פני עתיד.

46. בטיעונו, ביקש הסניגור להבחין את הפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה מענייננו, הואיל ולגישתו היא מתייחסת למקרים חמורים יותר (אלימות ברף חומרה גבוהה יותר; אלימות בין בני זוג; נאשם בעל הרשעות קודמות ומאסר על תנאי בר הפעלה).

47. ב"כ הנאשם הצר על כך ששיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן היה חלקי, אך טען כי נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כפי שהן עולות מהתסקירים, הן אלו אשר הובילו אותו לביצוע העבירות וגם לכך שלא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. נטען, כי מאז היותו של נאשם קטין הוא עסוק בהישרדות, דואג לעצמו, לאחיו הקטנים ולאִימו, עוזר בפרנסת הבית, מכלכל את עצמו; כילד היה חשוף לאלימות של אביו כלפי אימו, ולאחר מכן לאובדן של אביו ששלח יד בנפשו ולמצב הנפשי הקשה שאימו התדרדרה אליו על רקע האמור; התגורר במסגרות חוץ ביתיות, טופל לפרקים ע"י דודתו ועשה ככל יכולתו כדי לקדם את עצמו. הסניגור הפנה לכך שמהתסקירים שהוגשו עולה שהנאשם מבין את הפסול במעשיו, אך מתאר את חוסר היכולת להתמודד עם אמו בגלל מורכבות היחסים ביניהם ואת אובדן השליטה העצמית שבעטיים ביצע את המעשים. נטען, כי הנאשם התקשה להגיע לפגישות עם שירות המבחן, בשל הצורך לשרוד, לפרנס ולכלכל את עצמו.

48. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את נטילת האחריות ע"י הנאשם, כבר מחקירותיו במשטרה, וכן את גילו הצעיר והזמן שחלף מאז בוצעו העבירות. כמו כן, ציין כי נאשם הוא עצמאי, עובד באופן קבוע, אינו מעורב בפלילים ונעדר דפוסים עברייניים. נטען, כי הנאשם אינו עיוור למצבו, והראיה לכך שהוא מבין שמגורים עם אמו מובילים אותו לחיכוכים שמסתיימים באלימות מצידו ולכן הוא גר מחוץ לבית, ובכל זאת שומר על קשר טלפוני יום יומי עם אמו ועם אחיו וככל שיש מפגשים הם קצרים וללא שינה. הנאשם אמנם עשה שימוש ארוך שנים

בקנאביס, אך לדבריו הפסיק עם צריכת הסם. עוד נטען, כי בעקבות המלחמה הנאשם מתקשה עוד יותר, בעקבות רצח שלושה מחבריו.

49. ביחס לעברו הפלילי נטען כי במקרה שנדון בבית המשפט לנוער דובר בעבירות של היזק לרכוש וכי שם אמו של הנאשם לא הייתה התלוננת.

50. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם כי יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד בעניינו של הנאשם.

דברו האחרון של הנאשם:

51. בדברו האחרון של הנאשם, פנה לבית המשפט באומרו כי הוא מבין את הפסול במעשיו וכן סיפר על נסיבותיו האישיות: "מגיל קטן, בערך מגיל 9 אני מוצא את עצמי צריך להתמודד בחיים בלי עזרה חיצונית, לא היה לי דמות אב וגם דמות אם כי ישר אחרי המוות של אבא שלי, אמא שלי נכנסה לדיכאון 6 שנים בלי לתפקד בבית...עברתי לפנימייה מגיל צעיר בלי קשר לבית. בשנה הראשונה באו לבקר אותי אולי 4 פעמים ואחר כך לא היו באים לבקר אותי, הייתי עושה מסיבות סיום לבד... לא היה לי מישהו שילמד אותי מה לעשות במצבים כאלה או במצבי קיצון...אני מוצא את עצמי ילד בן 15 במצבי קיצון מול אמא שלי למרות שאני נוטר לה סוג של קונפליקט פנימי של כעס שכל החיים אני צריך להתמודד לבד... אני מצטער על המעשים שלי ושאלו להם מקום בחברה מתוקנת. החיים הובילו אותי לזה. היום אני עדיין מתגורר בבאר שבע, אני בתהליך עם עצמי, אני הפסקתי לעשן קנאביס כבר חצי שנה. אחת הסיבות שלא הצלחתי להגיע לפסיכיאטר זה בגלל תסמיני גמילה... ישבתי חודשיים בבית בלי עבודה ובלי מעש, יש לי מסמכים רפואיים שמגבים את זה וזה מנע ממני להתקדם... היה לי דיכאון קטן מהתקופה של המלחמה, נספו לי 3 חברים, 2 מהם חיילים, עוד אחד במסיבה וגיליתי חודש וחצי אחרי וכל התקופה הזאת הקשתה עליי להתקדם עם שירות המבחן אבל כן היה לי כוונה... הייתי מגיע לבדיקות שתן, פשוט יש לי קושי לבצע את צרכי שיש מאחורי מישהו...אני טבח בבית קפה שנה וחצי, עובד במשרה מלאה, בהתחלה היה לי קושי לעבוד בבקרים, במהלך השנה האחרונה אני עובד על העניין של להתעורר בבקרים... כל המשכורת שלי הלכה על הקנאביס, אני החלטתי שאני מפסיק לעשן ומשלים בגרויות... לחזור לאמא שלי זה לא אופציה ולהפסיק לעבוד זה לא אופציה. אני אנשן שיניים, אתמודד עם ההשלכות על השטויות שעשיתי ולהמשיך הלאה. תודה רבה."

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות:

52. לאחר טיעוני הצדדים לעונש, נשלח הנאשם למתן חוות דעת הממונה על עבודות השירות. עפ"י הודעה שהתקבלה מהממונה, ביום 27.10.24, בתקופת הדחייה שניתנה לצורך מתן חוות הדעת, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום נוסף בגין ריבוי עבירות איומים, הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם והטרדה באמצעות מתקן בזק (ת"פ 20608-08-24), והוא נעצר עד תום ההליכים. בנסיבות אלו, לא ניתן לבחון התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות

דין והכרעה

53. כאמור לעיל, טענה ב"כ המאשימה כי יש בענייננו לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות. ב"כ הנאשמת לא טען אחרת ומטיעונו עלה, כי הוא מסכים שכלל האירועים המתוארים בכתב האישום מהווים מסכת עובדתית אחת. ואכן, בחינת נסיבות ביצוע העבירות ובמבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל), אני מקבלת עמדה זו של המאשימה ובהתאם לכך יקבע להלן מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם:

54. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

55. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על גופו, על שלוות נפשו ועל זכותו לתחושת בטחון בפרט בתוך ביתו וכן שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי בכיבוד צווים הניתנים ע"י גורם בעל סמכות.

56. העבירות בוצעו כלפי אימו של הנאשם, בד' אמותיה, במקום בו ישנה ציפייה טבעית ולגיטימית לביטחון ומוגנות; במקרה הראשון, הנאשם הפר צו שניתן ע"י קצין משטרה ובניגוד לו הגיע אל בית המתלוננת, על רקע ויכוח לגבי מכשיר אלקטרוני דחף אותה ורדף אחריה, תקף את אחיו הצעיר ממנו שניסה להגן על אימו וחדל ממעשיו רק בעקבות התערבותו של שכן; במקרה השני, הנאשם בעט באימו פעמיים וגרם לה לחבלה בדמות הימטומה ברגלה הימנית, וזאת לאור סירובה לאפשר לו לחזור להתגורר בביתה. בתגובה לכך הנאשם לקח סכין וחתך לעצמו את הזרוע במטרה לפגוע בעצמו ובמקרה השלישי, הנאשם דחף את אימו על רקע ויכוח בין השניים.

57. האלימות אמנם אינה ברף גבוה וכך גם החבלה שנגרמה לאם, המעשים אינם מתוכננים או מתוככמים ולא נעשה שימוש במכשיר כלשהו כחלק מגילויי האלימות, אך יחד עם זאת עסקינן ברצף של מעשים אלימים שבוצעו בסמיכות זמנים, כולם על רקע אי היענות של המתלוננת לדרישות הנאשם. הנאשם יכול היה להימנע מהם ולמצער יכול היה להפסיקם בכל רגע נתון, אלא שהוא התקשה לווסת את דחפיו האלימים. לא קשה לדמיין את מידת הייאוש והתסכול של המתלוננת שנאלצה להתמודד עם מעשי תוקפנות חוזרים של הנאשם כלפיה, בשעה שהוא מתגורר בביתה ופוגע בה בעיוורון מוחלט לתחושותיה.

58. בנסיבות המתוארות לעיל, הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני.

59. על תופעת האלימות שהולכת ומתרחבת בחברה הישראלית כמו גם על החובה של בתי המשפט להרים תרומה במאבק באלימות, על כל גווניה וצורותיה, כבר נאמר רבות. ראו למשל, ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.2009):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשתה בחברה

הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

60. ביחס לעבירות אלימות במשפחה בפרט, נכתב:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. ... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..." (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)).

61. לעניין זה יפים גם הדברים שנכתבו ב - רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרים. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

62. העיון בפסיקה מלמד, כי ככלל נוהגים בתי המשפט לערוך הבחנה מסוימת בין אלימות כלפי בן זוג לבין אלימות מצד בן משפחה בגיר כלפי הורה או אח, וזאת לנוכח המאפיינים שלמעשי האלימות ושיקולי הענישה הינם מעט שונים.

63. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות בתוך המשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים, המוטלים על נאשמים בעבירות אלו, בהן מטבע הדברים, ניתן למצוא דרגות חומרה שונות ובסופו של דבר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים ובהם חומרת המעשים; טיבה והיקפה של האלימות שננקטה; התוצאה והנזק שנגרם; הישנות העבירות; עבר פלילי; נסיבותיו של הנאשם וכיוצ"ב. אפנה להלן לסקירה בלתי ממצה של פסיקה, אשר יש בה בראיית בכדי לשקף את הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא, ראו להלן: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019); רע"פ 297/15 דניאל ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.2015); עפ"ג (מרכז) 52384-10-21 זידאן נ' מ"י (27.12.21); עפ"ג (חי') 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021); עפ"ג (ב"ש) 56845-03-16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.5.2016); רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.19); עפ"ג (חי') 28092-12-23 גניאם נ' מדינת ישראל (29.01.24); עפ"ג (ב"ש) 21036-09-21 זנפירוב נ' מדינת ישראל (29.12.21); עפ"ג (חי')

28092-12-23 גניאם נ' מדינת ישראל (29.01.24).

64. לענין פסקי הדין להם הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה, אבהיר כי לא מצאתי להכליל במתחם את פסקי הדין שענינם עבירות אלימות נגד בת זוג (עפ"ג (ב"ש) 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אלהוזייל; רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל), משום שכאמור לעיל מאפייני העבירות הן מעט שונים וככלל אני סבורה כי יש להתמקד בפסיקה בעלת קווי דמיון רבים ככל הניתן למקרה הנידון ולא די בזהות העבירות הנידונות. גם את פסק הדין בענין מקושקין (ת"פ (נת' 30190-08-17) לו הפנתה ב"כ המאשימה, מצאתי כבלתי רלוונטי לענייננו, הן בשל חומרת נסיבות ביצוע העבירות והן בשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם באותו המקרה.

65. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה ככזה הנע בין מספר מצומצם של חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות והעונש ההולם בתוך המתחם:

66. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

67. הנאשם, ילידת שנת 2001, רווק וכיום מתגורר בגפו.

68. נסיבותיו האישיות מורכבות והן עולות מהתסקירים שניתנו בעניינו, כמפורט לעיל, ויש להן זיקה ישירה למערכת היחסים הטעונה שלו עם אמו ולנסיבות ביצוע העבירות. כפי שעולה מהתסקירים, על רקע העדר גורמי תמיכה משמעותיים במהלך חייו, מותו הטראגי של אביו, מצבה הנפשי של אימו והמעבר בין מסגרות חוץ ביתיות, הותירו חותם משמעותי על דמותו של הנאשם, אישיותו, התנהגותו ויחסיו עם בני המשפחה. ימי המלחמה גם הם הקשו על הנאשם, ששכל שלושה מחבריו ואף חזר להתגורר עם אמו לפרק זמן קצר בשל חששו להמשיך ולהתגורר בדירתו שבדרום.

69. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו בהזדמנות הראשונה ונטילת האחריות, אשר היה בה בכדי לייתר את הצורך בשמיעת עדותה של המתלוננת ולחסוך זמן שיפוטי יקר.

70. הנאשם אינו עומד לדין לראשונה בחייו; בעבר, נוהל כנגדו הליך בבית המשפט לנוער בגין עבירה של היזק לרכוש בזדון, שהסתיים בלא הרשעה; הליך זה ראוי לציון, הואיל וגם באותו מקרה, בוצעה העבירה על רקע ויכוח עם אמו, בביתה, וניכר, כי עם השנים גברו החיכוכים בין הנאשם לבין אמו, ורף האלימות שהפעיל הנאשם כלפיה עלה, כמו גם תדירות המקרים שבהם הגיב בדרכים אלימות בסיטואציה של ויכוח עמה.

71. ככלל, הנאשם מתפקד באופן עצמאי וחיובי בחייו, הוא עובד, מפרנס עצמו ומתגורר לבד; הוא מבקש להשלים בגרויות וללמוד ומצמצם מפגשיו עם אמו, מתוך מודעות והבנה שמגורים משותפים אינם מיטיבים עימם ומהווים כר פורה למריבות ולהתפרצויות זעם אלימות

שלו כלפי האם. יחד עם זאת, הנאשם מקפיד לשמור על קשר טלפוני יום - יומי עם אמו ואחיו. הנאשם הביע לפני שירות המבחן וגם לפני בית המשפט חרטה על מעשיו וכן מוטיבציה לשנות את דרכיו, ולאור זאת בית המשפט ואף המאשימה, נהגו עימו באורח רוח; מועד טיעונים לעונש נדחה, שוב ושוב, בכדי לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ולקבל את הכלים הנדרשים לו על מנת להשתקם ולצמצם את הסיכון בהישנות העבירות. למרבה הצער, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנויות אלו ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן נותר חלקי בלבד. יתכן, כפי שטען בא כוחו, כי התנהלותו זו נבעה מהצורך המידי שחש הנאשם בהשקעת מלוא כוחותיו בהישרדות יום יומית, אולם בראייתו יש בכך גם כדי לבטא העדר הפנמה של מצבו ושל ההתנהגויות אותן הוא נדרש לשנות, על מנת שלא לשוב ולהסתבך בפלילים. אין לי, אלא להצר על כי הנאשם בחר שלא ללכת את כברת הדרך השיקומית המלאה. העדר אופק שיקומי, יש בו בכדי להוסיף למסוכנותו של הנאשם ולצורך להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות, ככלל, ועבירות כלפי אמו ואחיו, בפרט.

72. כפי שהוזכר לעיל, לאחר שמיעת הטענות לעונש, מועד מתן גזר הדין נדחה לשם מתן חוות דעת הממונה על עבודות השירות, אלא שעל פי הודעת הממונה, במהלך תקופת הדחייה, נעצר הנאשם עד תום ההליכים לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום נוסף בגין ריבוי עבירות איומים, הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם והטרדה באמצעות מתקן בזק ובנסיבות אלו אין אפשרות לבחון התאמתו לביצוע עבודות השירות.

73. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להסתפק בעניינו בענישה צופה פני עתיד, ויחד עם זאת משמצאתי ליתן משקל משמעותי לנסיבות האישיות של הנאשם, לגילו הצעיר ולהודאתו, החלטתי למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה. ביחס לרכיב הענישה הכלכלי, לאור מצבו של הנאשם, החלטתי להסתפק בעונש של התחייבות כספית.

סוף דבר:

74. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות לרבות איומים.

ג. הנאשם יצהיר לפניי על התחייבות כספית על סך 4,000 ₪ לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירות אלימות, לרבות איומים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז לוד.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ה, 24 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.